

עלון המשק

גבעת חיים
הקיבוץ המאוחד

כ"ז בחמוז תשכ"ו 15.7.66 עלון מס' 753

34 שנים לעלייתנו על הקרקע!

הערב - חג המחזור הי"ד

לבנים בני החיי

בבואם כברית החברות

להורים, אחים ומחנכים

ולכל בית גבעת-חיים

ל ח י י ם

ואלה בני המחזור:

אגמי נועם

בן-צבי צביה

בראון חיים

ברזילי דני

גיל אלוד

המאירי ישראל

מאירי לאה

ורדי פנינה

ורדי אהרן

רייסהוס חנה

חפר רחל

חרש יעל

יבניאלי טובה

לדרר רותי

מז'יגורסקי יצחק

מאירי יגאל

נחום אביבה

נחום יהודית

סבג אמנון

פליישון אברהם

פולק ישראל

פורמנץ יגאל

קמינסקי עמיקם

רומיש שרה

רודולפר דוריה

שרון עפרה

אשר אטלס (מחזור י"ג)

הכניית הערב:

* תהלוכה הגילים

* שני קטעי נגינה בכלי נשיפה

* קנטטה - מאת שלמה יפה. מלים - נתן יונתן

* ברכות

* הרמת כוסיח

* "מחברת בלז שס" (חמונה על עצמנו)

מפרי עטו של ישראל המאירי, בן המחזור.

בהדרכתו של יהושע ר. ונעמי משי.

טקס החג ייערך בשעה 9.00 על הדשא הגדול

בשכונת ביה-הספר.

שיר הסיום
(לפי מנגינה משלמה המלך)

ועכשיו פה נגמורה ונעצורה
 יבש כבר הגרון
 כל שירינו כבר שרנו, שרנו עד גמירא
 וזה יהיה האחרון.
 כי דל כוחנו ודלות, דלות מילינו
 ועוד רבים הם הדברים ועצומים.
 ועל כן נקצרה, על כן נמהרה
 הזמן ממשיך לדוהר
 רק שניה נעצורה עת נעבורה
 נציץ בחטף לאחור.
 תריסר שנים השארנו מאחרי גבינו
 תריסס שנים, וזה חביבי, זה לא צחוק!
 עת נעצום את עינינו יעמדו לפנינו
 אותן שנים יפוח -
 חן כדור ומחברת, בובה עם סרט
 וחן רגליים יחפות.
 על כן נגמורה בחיוך וצחוק קל-דעת
 על כן נרוצה, לא נביט עוד לאחור,
 והגיעה העת לגמור את הזמר
 מספיק כבר להיום,
 פטפוטינו הגיעו, הגיעו עד גמר
 ורק נותר לאמור - שלום!

בני המחזור

Handwritten signature

ב"ע נ ו ח

קהל קיבוצי בין כותלי היכל התרבות -
 תופעה נדירה היא. ונדירה עוד יותר חכניה
 על במת היכל התרבות המבוצעת כולה על ידי
 חברי קיבוצים ומשתתפים בה כ-150 חבר וזוג-
 רה. אלא שמופעי "ענות" אינן של כל החנו-
 עת הקיבוצית וגם לא של אחד הזרמים בה.
 אלה הן להקות מן העמק, מאיזור גלבוע
 (פרט למקהלה המקובצת של איחוד הקבוצות
 והקיבוצים). כל הכבוד לעמק זה!
 זהו ערב לזכר זאב הבצלה, איש העמק.
 כולו מוקדש לביטוי מקורי אמנותי של
 הווי הקיבוץ - במחול ונגינה, בשיר ושירה.
 היה זה ערב מהנה ומרענן. אין אפשרות
 למנות את כל הסולנים והלהקות, אך מן הנמ-
 גע הוא לא להזכיר את המקהלה המקובצת של
 איחוד הקבוצות והקיבוצים המצויינת ואח
 להקת המחול של הגלבוע וכן להקת גבעטרון
 וחמישיית הגלבוע. במילה, בצליל ובתנועה
 תוארה הווייתנו הקיבוצית - בנוף ובעבודה,
 בחג ובאהבה. מלבד היותם חברי קיבוץ כולם
 היה להם עוד מכה משותף - כולם היו צע-
 רים. זהו ריכוז מופלא של כוחות אמנותיים
 צמחו בתנועה הקיבוצית - דור שני ושלישי!
 כל הכבוד לעמק הזה!
 א.נ.

ה א ס י פ ה - לאישור חברותם של בני
 המחזור היתה קצרה וחגיגית. הקבוצה נחבלה
 בהצבעה חד-פעמית, באשר אי-ההכנות ו"אבני
 הנגף" סולקו לפני האסיפה, בשיחות שהתנהלו
 בין בני המחזור עם צוותים חברים באוירה
 חופשית מכל דשמיות.

יעקב קופלר סיכם את השיחות עם החברים
 הצעירים ובידכם להמשך דרכם. בשם הבנים
 דיברו דורית וישראל פולק. הנחה את האסיפה
 יואל שניר. הדברים היו תמציתיים וללא
 שיגרה מעייפת.

רעמי צחוק עוררו זכרונותיו של אשר גולן
 שהיה מחנכס, או כפי הגדרתו הוא, חכרס
 למשחק בכיתה א'. בחום הטקס הגישו הבנים
 פזמונים, שאחד מהם מובא בעלון זה.

חגיגות מיוחדת שירו לאסיפה השולחנות
 הערוכים בטעם (תרתי משמע) והמקושטים
 בשפע וורדים. בלטה השורה הארוכה של בני
 המחזור בחולצות הלבנות.

ברבע לפני השעה ה-11 נסתיים הטקס
 והחלה להיצת ידיים רבתי לבנים ולבני משפ-
 חותיהם. מחזור י"ד עלה לחברות.

מחשבה מראש חמנע אכזבות

כידוע, יוחל בקרוב בבנייה שיכון ורחי-
 קים חדש ובעית התוכנית עלתה במלוא החר-
 פות, מאחר וחברים רבים אינם שבעי-רצון מן
 התכנית הקודמת. אי לכך מציע אלי בן-משה
 להכניס שינויים בתכנית הקיימת מבלי שאלה
 ייקרו את הבנייה.

הצעת השינויים יוצאת מנקודת ראות -
 שהמרפס הצפונית רצויה וכן הכניסה לדירה
 מצד דרום, בהתחשב בתיכנון הכללי של איזור
 מגורים זה, שבו כל הכניסות והשבילים נקבעו
 מצד דרום של הבנינים.

לפי ההצעה יועברו המטבחון והשירותים
 לצד צפון. המטבחון יהיה צמוד למרפסת, שזה,
 בעצם, מקומו הנכון ויוכל לשמש ביתר יע-
 לות את המטרה העיקרית - הגשת ארוחות קלות
 ליושבים בה.

לשינויים יהיו גם תוצאות חיוביות בתיכ-
 נונה הפנימי של הדירה על ידי אפשרות
 איחודם של שני החדרים באמצעות דלת הזזה
 רחבה.

הצעה זו תוגש לוועדת הבנייה, אשר תדון
 בה ותסכם.

ב ר כ ת ה מ ש ק

לאהרבה שמואלי

אשר השתחחרה מן הצבא וחזרה הביחה

במועדון של בית הספר נפתחה היום
 התערוכה של בני המחזור.

חינוך

בצהרי יום השבת האחרונה חזרו מנופש קייטנה 85 ילדים, בני הכיתות ב' - ה'. הם חזרו בריאים, מרוצים ונלהבים, כשמי-לה אחת בפיהם - פנטסטי!

הקייטנה החנהלה הפעם במשך שבוע ימים כאכסנית הנוער "כרי דשא" שעל שפת הכי-נר (טכחה), באקלים לא נוח ביותר בש-ביל הבאים מן השרון. מה אם כן סוד ההצלחה? תשובה על כך שמענו במוצאי אותה שבת, כשזומנו יחדיו, ליד שולחן ערוך, כל הגורמים האחראיים על הקייטנה - המבשלות, המדריכים והמטפלות כדי לסכם, להעריך וכדי... להודות זה לזה על ההצ-לחה הכללית.

למירב הברכה והתודה זכו המבשלות - רחל שולר, אלישבע ליגטי, הדסה ושושה ברט (תחי הונגריה), אשר עבדו ממש במ-סירות נפש כדי להנעים, "להטעים" ולגון את המזון לנופשים ובובר זה היחה, אמנם, הצלחה מושלמת לפי כל העדויות.

מרכז הקייטנה - אהוד ממלוק - וקבוצת המדריכים הצעירים - זכו גם הם להערכה נלהבת, על כי השכילו לארגן את יומם ולילם של הילדים בים וביבשה ביעילות מופתית, שכתוצאה מכך שרדו בקייטנה - הרמוניה וענין.

המטפלות גם הן ציינו את החיים "השקטים" שהיו להן הפעם בהיעדר מוחלט של תקריות מצערות בין הילדים, סכסוכים ושיעמום.

ואחרון אחרון - נ ע מ י, אשר אירגנה ודאגה לכל פרט עוד בסרס יצאו הילדים לנופש ועמדה הכן במשך השבוע לקדם כל בקשה וצורך אפשריים. בכך שיחררה את כל שאר הגורמים לניהולה השקט של הקיי-טנה. כאמור, הכל באו על הברכה.

ידיעות מספר על חיי הילדים בתקופת החופש:

בני הכיתות י' י"א וי"ב יצאו בסתיו למחנה אירגון.

בימים הקרובים ייפתחו בשביל בני השכבה הצעירה מועדונים למלאכות יד שונות ולציוור. תרכז את המועדונים - אסתר גבע.

בשביל השכבה הכינזונית יאורגנו חוגים לפעולות ונושאים שונים.

לקראת שנה הלימודים הבאה נחיה צרי-כים לקלוט ילדים מן החוץ כדי למלא את הכיתות הדלילות. תנאי ראשון לקליטה זו-אימוצם של הילדים ע"י משפחות.

החברים המוכנים לאמץ ילדים מחקשים לפנות לנעמי.

באשפה

מה-9 ביולי היה הסעיף הראשון חגיגי - אישור חברותם של 9 חברים צעירים, אשר באו לבקעת-חיים בשנים האחרונות הודות לקשרי נשואין. 6 מהם בני משקים אחרים.

והם:

- אמיר אסף
- אברהם דב
- דליה קרן
- נחמה זמיר
- נועה ממלוק
- עיריח אשכנזי
- רחל נהרי
- רות קרסיק
- שרה לוי

כולם כבר כמעט ווחיקים בבקעת-חיים, אבות ואמהות לילדים בגילים שונים.

בחום ההצבעה האיטית אמר יואל שניר דברי ברכה והודמה כוסיית יין לברכה - ל ח י י ם!

סעיף ב' - החתארגנות לקבלת הגרעין "רווד"

דויד פליישון מסר על הדיונים וההח-מודווח עם משקים אחרים, שקדמו להחלטה על כואו של הגרעין אלינו. בשלב השני קויימו דיונים במוסדות שלנו על בעיות הקליטה - מגורים, עבודה, הדרכה ועצם קליטתם על ידי המוני חברים בכל אתר. דויד אף הציע שכני הגרעין יוצמדו למש-פחות לכל תקופת שהותם במשק.

כידוע נועד הגרעין "רווד" להשלים את אילנות.

נקבעו האחראים לגרעין - יוחנן מנור האחראי; נועה ממלוק ודויד פליישון - המדריכים; צבי מנבר - המקשר בין הגרעין לבין המזכירות.

סעיף ג' - ההיערכות לקראת ועידת הקיבוץ

כידוע, ההיערכות לוועידה אצלנו היא לפי שעה בלתי מורגשת. לאחר חג המחזור יאורגנו פגישות של חוגי חברים עם פעילי מזכירות הקיבוץ.

ייבחרו 12 צירים, לפחות 3 מהם חברות.

סעיף ד' - השתלמותו של אהוד טל

בהחלטה על השתלמותו של אהוד בקורס דו-שנתי ברחובות חל מפנה פחאומי ומפחיע. לאחראים על רפחות גדולות מתארגן עחה קורס ל-3 חודשים בארה"ב בצירוף סיוור לימודי רבתי ברפחות שם. צוות הרפת דן בכך והחליט שאהוד ישתתף בקורס במידה ויעבור את הבחינות. ומוכן מאליו, שהש-תלמות זו באה, לפי שעה, במקום ההשתל-מות ברחובות.

באסיפה היו חברים שעירערו על החלטה זו וטענו כי על אהוד להשתלם ברחובות כמתוכנן, כי הוא בחשבון החברים למלא תפ-קידים מרכזיים במשך בשנים הקרובות. בהצבעה היו 27 בעד ההשתלמות הקצרה 1 נגד. ועדת ההכשרה תדון מחדש על ההש-תלמות ברחובות.

הסיפורים על הבננה

לאחר שהבננה ירדה מן העצים ומן השולחנות זכתה שוב לחשומה לב מרובה בלייל שישי האחרון במסיבת "בצוותא" נאה ומהנה. בבדיחות דעת העלו זכרונות ודחיקי הבננות - חנן כהן ורשל - על הנסיונות החוזרים ונשנים לאזרח אצלנו אח הפרי הזה. נסיונות שהחלו עוד לפני 25 שנה ונכשלו בזה אחר זה.

נימה מדגשת ומרטיטה היתה לעומת זאת בסיפורו של ברוך צדוק, אשר גם הוא ניסה ואף הצליח. את דבריו אנו מביאים להלן כמעט במלואם:

מאחר והייתי המתנדב היחידי לנסוח ולנסוע שוב בננות, בהתאם להצעתה של ועדת המשק של מזכירות הקיבוץ, קיבלתי גם רשות לצאת להכשרה ל-3 חודשים לבית-אורן. הוצע לנסוע שטח של 10-15 דונם, אך אני דחיתי כל הצעה על מקום הנטיעה ואח העצות על שיטות עבודה. לבצתי אח המקום למטע נסיוני ואמנם הוכח במרוצת הזמן כי אין מקום טוב יותר למטרה זו באדמת שלנו. מאחר ולא חלו תקוות רבות בנסיון שלי היתה הפחעה גדולה כשהודעתי לאחר שנה ושלושה חודשים אחרי הנטיעה במאי 1956, שהמטע מלא פרי טוב. המחירים באותו הזמן היו טובים וכבר באותו חודש הזמנתי חור למשלוח הראשון. היבול נקטף עד סוף יוני ולאחר שקלחתי ב"גח" הודעתי ל"חנובה" שיש טונה פרי ועוד מעט אגיע עמו למחסן. שמחתי לא הועמה גם כשקיבלתי תשובה מטוביה, מנהל "חנובה" בנחניה" וחברי מהונגריה, בערך כך: "מה אתם משתגעים עם טונה בננות. אתה הוא השלישי המסלפן אלי חוץ חצי שנה. קודם מרכז המשק, אחר כך ליזל ועכשיו גם אתה. הפסיקו לטלפן והניאו את הבננות". וכאמור נסתיימה השנה הראשונה בתמורה גבוהה ליום עבודה.

בחורף הכינותי שטח גדול - 40 ד'. סימנתי את מקום השתילים, פיזרתי זבל כימי, ובהחיעצות עם מומחים תיכננתי את רשת ההשקיה ונטעתי במבוקים להגנת רוח, אולם באביב ביטלה ועדת המשק את הסכמתה לנטיעה. שנה לאחר מכן הכינותי שוב הכל לנטיעה והיא בוטלה.

בשנה השלישית, לאחר הצלחת המטע הנסיוני הגשמי סוף סוף את החכמים הפרתי את כל הבורות. רשת ההשקיה היתה מוכנה להפעלה והזמנתי את השתילים בקיבוץ "המעפיל". ערב קבלת השתילים פניתי לסדרן העבודה וכן לדכז העבודה וביקשתי לגייס מספר חברים שיעזרו לנו בנטיעה. החשובה היתה, כי אין אנשים ועלינו לבצע את הנטיעה בכוחות עצמנו - יריב ואני. הסכנה לכשלוך ולהפסד היתה גדולה. לא ראיתי מוצא אחר אלא לצלצל בפעמון ולהזעיק את החברים לסיחה. החברים התאספו כבהלה ואני השתדלתי להסביר להם את סיבת האזעקה. לצערי, לא קיבלתי עידוד מהם והם התפזרו. עבר עלי ליל שימורים. לא עצמתי עין מרוב דאגה. בבוקר קמתי לעבודה והחלטתי לנסוע עד כללח כוחותי. כך קיבלנו - יריב ואני את השתילים; פרקנו מן המשאית והחילונו לשחול. ואז, לפתע, הופיעו ליד השתילים עובדי גן הירק ואחריהם אנשי המספוא ועובדי המטע וכולם נרחמו לעבודת הנטיעה.

היום הזה היה היום הגדול בחיי; חשתי את הגשמת השותפות הקיבוצית. השתילים קיבלו כנפים. ניצל רכוש ציבורי ויסדנו ענף משקי טוב. אני גומר ומברך את החברים הצעירים העובדים בבננות להצלחתם הגדולה. אני יודע כי העבודה בענף זה קשה מאד, אך אין סיפוק גדול מזה כשהאדם דואה את פרי עמלו. אין הנאה גדולה מן מאשר לשבח לפוש בצל הבננה ולשחוח מים קרים אחרי עמל רב. האבוקדו, אמנם, דוחקת את הבננה מאדמוחינו, אך בינתיים טוב לעבוד

- ב -

אחרון המספרים במסיבה היה, כמובן, יאיר, אשר סקר את תול- דות פרי הבננה, מוצאו וכן הביא את סיכומי השנה. הוא סיים את דבריו בנימה פסימית באשר לעתידה של הבננה באיזורנו.

יצויין כאן בסיפוק, שבנימין פרנץ הנחה את המסיבה בבטחון ובהומור.

בחלק השני של המסיבה הקרין אשר גולן סרטונים, שהוטרטו על ידו בחגים ובמועדים שונים במשך השנה. הסרטונים הרהיבו עין בצעוניותם, כביצועם הצילומי המושלם ובכחידה המעולה של הנושאים והקטעים. היתה בזה הנאה בלתי מסוייגת.

ועדת הסיפורים מבקשת להביא לחשומה לבס של כל החברים את הדברים הבאים: א. בעלי הדירות, שנעשות בהן עתה שיפורים, מתבקשים למסור את הארונות (אם יש כאלה) לועדה ולא לעשות בהם כל סידורים פרטיים. אנו זקוקים לארונות אלה כדי לספק צרכים אלמנטריים של חברים אחרים. ב. המשפחות הצעירות העוברות לחודרים בשיכון "קוקוריין" - מתבקשות לא לקחת עמהן את הארונות שברשותן, היות ובשיכון הנ"ל ישנם ארונות קיר, אם אלה אינם מספיקים, אנא, פנו לועדה וזו תשתדל לעשות הכל שביכולתה כדי לעזור לכם. אנו מקווים כי הודעתנו זו תמנע אי הבנות.

חודה. גרדה

לרות
ולבני משפחת אחר
אתכם בצער במות
סבא פוקס

וגם על האבוקדו יסופר בכאן...

לאחר הנסיעה בסתיו 1966 נגיע ל-180 דונם אבוקדו ועוד תכניוה לפנינו. כאשר ענף מגיע לממדים כאלה רצוי גם לדעת משהו עליו. העץ מוכר לנו כבר כ-30 שנה ובכל זאת ניתן לומר, שזהו גידול חדש. ב-1938 נטענו חלקה קטנה בביה בתוך שטח הפרדס; הוספנו חלקות קטנות ליד המטעים השונים, אך רק לפני 8 שנים ניגשנו לנסיעה של ממש והפעם בצירוף מקורי ביותר - כולו פטנט ישראלי.

אין להתלהב מנסיעה מעורבת של 2 סוגי עצים. על פי רוב מפריע אחד לשני בהתפתחותו ובסוף קשה להחליט את מי משניהם יש לעקור. במקרה של נסיעת אבוקדו בין הבנות אין כל פקפוקים. כידוע, הבנות בארץ מתנוונות יחסית מהר (הממוצע 5-6 שנים) ואם נוטעים בשנה השלישית או הרביעית לקיום הבננה, אפשר לשחרר את האבוקדו מן השכך הבלתי רצוי כשהוא בגיל שנתיים שלש. ולא רק זאת. יש לנו כאן מקרה נדיר ביותר של עזרה הדדית. שניהם זקוקים באופן שווה לאותו אקלים, קרקע מים, הגנת רוח, מקומות מוגנים בפני נחשולי כפור אפשרי ועוד.

עץ האבוקדו הוא ענק. לפי שעה נוטעים אותו צדף - 6×6 מטר ורוב הזנים זקוקים לאחר כמה שנים לדילול וכל המקדים בזה הרי זה משובח. אם אין לאבוקדו מרחב הוא מחפש לו אור בגובה. מדדנו פעם גזע, שהיקפו היה 6 מטר בלי ענפים, פירוש הדבר שקוטפים פרי בגובה של 12 - 14 מטר. במחירים של היום זה עדיין משתלם, אך לא לעולם חוסן. אין כל ספק שעם כניסת המטעים הצעירים לפוריות ירד גם המחיר ויהיה צורך להקפיד על כל שעה עבודה.

אנו משחדלים לרסן את הגידול הנמרץ. מורידים ראשים, קושרים ענפים לצדדים ויחד עם זאת יש לנו חלקות מסוגיות ובהן נצטרך לפחוח, לפחוח, חלונות. אם נדלל כשחלקו הנמוך של העץ כבר קרח נצא בהפסד. היבול בארץ הוא טובה אחת לדונם בממוצע בחישוב רב-שנתי וכולל את כל המטעים. יש לנו היסוד להניח שהממוצע השנתי שלנו יעלה על כמות זו. במילים אחרות - היבול הכסיסי שלנו צריך להיות 1 טונות לדונם.

למעשה, מספק עץ האבוקדו מזון ולא פרי כמובן המקובל של המילה. מכאן גם הבטחון בהצלחתו של גידול זה. בפרי הבשל מצויים 15 עד 20 אחוז שומן מן המשובחים בעולם, קל לעיכול ועונה על כל הדרישות של ההזנה המודרנית. גם בארץ ישנם עוד חוגים רחבים שאינם מכירים מאכל זה. גם באירופה הוא עדיין בלתי ידוע. הוא נמכר שם רק בערים הגדולות ובחנויות פאר. ענף זה מבוסס באופן מובהק על ייצוא. בפרסומת יעילה הוא יחדור לשווקים ללא קושי.

היות ואנו נמצאים באזור מצויין מכל הבחינות לגידול האבוקדו אין כל קושי להפוך אותו לענף יסוד במשקנו.

הנן כהן

פרטום מטעה

אילו הייתה דעתי ברוחה עלי הייתי מספרת כיצד, למשל, מופיעים פועלי המלאכה לזמן קצר בלבד, אך חמיד בבוקר השכם ובשעות מנוחה הצהריים; או כיצד אי אפשר היה לכבד אותי בכוס קפה כי קשה היה להגיע לכלי המטבח. אולם מי שמזדמן לראות את הנאי הדיור של החברים, שאת דירותיהם משפצים עתה, ושצורתן כערמת חפצים, ללא שירותים בחלק מן הזמן - יבין שהפיליטונים ייכתבו כעבור זמן.

לרכז הבנייה יש ודאי הסיפור משלו, "מנדנדים לו". אך הוא עצמו יכול היה למנוע זאת אילו איפשר לחברים לפנות אליו ולמצוא און קטבת לבקשותיהם הצנועות בהחלט. מדובר כאן על תיקונים שונים כמו כיוור שכור, דלת מקולקלת וכד'. אביזרים אשר תיקונם נחה במשך שנים בטענה, ש"זה ייעשה יחד עם השיפוץ". ברוב הדירות לא חודש הצבע במשך 15 שנה. והחקן הוא - צביעה כל שבע שנים; יש אשר זה 8 שנים לא סויידה דירה. הרי כל אלה שייכים לתקציב - אחזקה דירה.

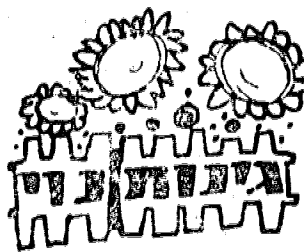
מה, איפוא, הניע את רכז הבנייה לפרסם מה שפירסם ולהעליל על החברים, שחיכו עד סוף התור, כאילו דרשו דרישות מופרזות בעוד שהוא הוא יודע שלא כן הדבר. מאומה לא קיבלו יותר מאשר אלה שקדמו להם ומזה אשר הוחלט, פרט לסידור המקור שכל דור רשאי לקבל סידור זה.

ואשר לסכום 4000 ל"י - לפני חמש שנים הוחלט על 3700 ל"י לשיפוץ של כל דירה בשיכון הוותיקים הישן ועקב ההתייקרות סכום זה עלה כבר בשלב השני של השיפוץ ל-4000 ל"י.

אנו לא המשק היחיד, המשפץ סוג זה של שיכון וותיקים. אולם בשניים אנו בכל זאת יוצאי דופן - בסכום הקטן יחסית שאנו משקיעים בשיפוץ. בכל מקום זה עולה יותר. וגם בכך - שאיננו מפנים את הדירות ומתקנים אותן על ראשי החברים. לא היו טענות נגד זה על אף העובדה, שהגיל הממוצע של דיירים אלה הוא בערך 60. מן הראוי היה, שזכות זאת - להגיע לדירה מסודרת - תינתן בעין יפה למחכים לה זמן כה רב. על כן נפגעו החברים קשות מן ההודעה המטעה.

ח ר צ ה

אשתדל מעתה לשחף את החברים בענינים הקטורים לבג הנוי. רבים הם הנושאים הקטורים עם הגננות. הנושאים יינתנו כתוספת לסקירה שוטפת, בחקוה, שהחברים ישחפו עצמם בדיון כחכב. אשמח גם להשיב על שאלות בעניני הגננות או להשיב תשובה מברי סמכא בנושא זה.

"המהפכה הטכנולוגית השלישית" בנוי החלה זה עתה עם הצפת השוק בסרקטורים, לרוב מתוצרת אמריקנית, שחוכנו ויועדו במיוחד לעבודות הגן. לעומת "המהפכה השנייה", שיוצגה ע"י מכסחות הדשא, שגררו עצמן ללא דחיפה (זאת הייתה הכוונה בכל אופן) - מהוה "השלישית" קפיצה נחשונה ממש. הסרקטור שלנו הוא רב-תכליתי והמכסחת שלו היא רק אחד מ-25 כלים הנלוים אליו, כולל גנרטור, כף הרמה ובולדוזר. כרגע, מחסן הלקי החילוף והשירות בכלל של "המשביר" המשוק אוחו, איננו ערוך כראוי למילוי הפקידיו, אך הוא משחפר והולך. בדעתנו לבנות לסרקטור עגלה מחאימה ולרכוש מרסס חלוי בקיבולת של 100 ליטר.

עם כניסתו של הסקטור לעבודה כיסוח הדשאים נדרש מאיתנו להתאים את שחיי העבודה לנתוניו של הכלי העובד והם - להנמיך את הכרזים לגובה פני הקרקע, לגזום את ענפי העצים והשיחים הנמוכים, מדשאות רצופות ופתוחות ככל האפשר ועוד. בנושאים אלה השקענו לאחרונה עבודה רבה. מבצע דציני נוסף, שאנו בשלבי הראשונים בלבד, שינוי שיטת החברות צינורות הפלסטיק לברזים באמצעות חיבורים מהירים מתוצרת "רויח", דבר אשר יקל מאד על השקיית גינות החברים (על כך בהזדמנות אחרת).

ל ש א ל ת ה ת י כ נ ו ן

בשנים האחרונות הסתגל המשק לרעיון, שתכנית גינון אדריכלית מצטרפת לתכנית בנייה אדריכלית של הבנינים וכו' וריים. וזאת כדי לעצב את מפלסי הקרקע ושיפועיהם; לאפשר ניקוש מים תקין בשכונה; ספק את תכנית קוי המים הנכונה; למנוע חוסר תיאום בין גורמי הבנייה והנוי שמסביבם. משום מה לא נעשתה תכנית כזו לשיכוני החברים.

לעיצוב השבילים נודעת חשיבות מכרעת בחור שלד, שעליו נפרסת תכנית הגן בשכונה. תכנית גינון טובה היא זו, שבכניסתך לאיזור מסויים הנך מרגיש מיד שהכל בו במקומו - הבנינים, גושי הנטיעות היוצרים חללים הגיוניים נעימים לעין, נוחים להליכה ולטיפול. וכל שביל מוביל למטרה. בענין זה נתקבלה לפני כשנה החלטה בועדת המחנה, שתקציבו של כל בית יכלול גם תכנית גינון אדריכלית וביצועה. ולמרות החלטה מפורשת זו הוקם השיכון החדש ללא תכנית כזו והתוצאות (או חוסר תוצאות) נראה היטב לעין. מלחמה חדשה נכונה בענין זה עם הקמתם הקרובה של חדרי החולים, שסביבתם המיועדת יוצרת בעיות תיכונן מיוחדות. אסיים חלק זה בציטטה מחוברת "גן-נוף": "יש קיבוצים, בהם הגנן לא השכיל ליצור שיתוף פעולה עם רכז הבנייה וזה האחרון מפליא לעשות ביציקת שבי-לים, שהתוראי שלהם חסר הגיון ומשולל כל טעם אסטטי מינימאלי. במקום לעמול בשכנוע הדדי נוהגים לפי עקרון "חזק", כלומר מי שחזק יותר הוא הקובע. והחזק לעיחים קרובה הוא דוקא מרכז הבנייה...".

נדב דרך

אפשר גם מהם ללמוד

זכמה שירות

ליד בריכת הכלים הגדולים במטבח מזדקר ראש בחור, שגובהו 185 ס"מ (מן הזרים) מוקף ערימות סירים וקערות למיניהן. הבחור עושה מאמצים נואשים כדי להשליט קצת סדר ולסדר שביל על מנת שיוכל לצאת כל פעם כשקוראים לו. ועוד איך קוראים לו. בחור הזוכה להגיע לפינה זו לא יסבול רגשי נחיתות. חשומה לבן של כל העובדות במטבח נחונה מראש. פה יש להוריד, כאן להרים, שם להגיש. קוראים באנגלית. קוראים לו באי-דיש מקולקלת וקוראים אף בקריצת עין. והוא הולך ובכל פעם הוא סוגר את הברז.

פינוח חמד במשקנו

היוצא מחדר האוכל ופונה ימינה נהנה לראות את הצמחיה העשירה המקשטת את שטח המגדל. ההולך בשביל ליד הפעוטונים, מוצא את עצמו בשדרה של גדר חיה וציוץ ערב כל ציפורים וילדים מלווה אותו כדרכו. הפונה מערבה - כאן פשוט מיוחדות המילים, רק המכחול יכול לצייר זאת. שלל צבעים של פריחת האזדרכת; עצי הברוש הזקופים ליד המועדון, כשלבגליהם מרבד ירוק המרגיע את העין. כל זה ממלא אותך בחחושה של פטר-יוטיזם. זה ביתך. כאן העמיקו שורשיך. ואם תחשק נפשך לטייל בין דירות החברים - כאן אפילו שרייצריה החויר. הכל טובל בשלל פרחים, כרי דשא רענן עוטרם אותם מסביב.

אך אבוי למזדמן במקרה בצד הדרומי של המחנה. העיגול והחורשה (מסעמי כבוד אינני רוצה להזכיר את שם העיגול) שפעם היו לתפארת המחנה. מה היה על כל אלה? אבל ומבויש יעמוד האדם למול הזוהמה שנצטברה כאן. השטח מצפה ליד גואלת. אנא, נחגיגים כולנו, בנערינו ובזקנינו וננקה אותו.

פרעה